

# Maatschappij Discordia - Weiblicher Akt dl. 7 - Mevrouw Macbeth - Waarom moest de Lady dood? - 8weekly.nl

*Emilia Nova*

recensie: Maatschappij Discordia - Weiblicher Akt dl. 7 - Mevrouw Macbeth

dinsdag 04 oktober 2016 / door: [Emilia Nova](#) 4 Sterren

*Mevrouw Macbeth* is de zevende voorstelling in *Weiblicher Akt* van Maatschappij Discordia, een reeks voorstellingen gemaakt vanuit vrouwelijk perspectief. Eerder is door 8WEEKLY in deze reeks [Vanuit Iokaste](#) gerecenseerd. Shakespeares Macbeth wordt door drie actrices gespeeld die beloven het plot vooral vanuit het standpunt van Lady Macbeth te belichten. Dit laatste gebeurt niet steeds, maar dat neemt niet weg dat we een speelse, amusante en buitengewoon knappe versie van Macbeth te zien krijgen.

Bij aanvang van de voorstelling zijn Annette Kouwenhoven, Miranda Prein en Maureen Teeuwen aan de zijkant van het speelveld met make-up, citroenen en kostuums in de weer en praten ondertussen over Lady Macbeth. Waar kwam haar tomeloze ambitie vandaan? En waarom vragen we ons dat af, zouden we dat bij een man ook doen? Of vinden we het dan normaal? En waarom heeft ze eigenlijk geen voornaam? Waarop Jan Joris Lamers, die het gebeuren, muziek, licht etc., achter de schermen regelt, terecht broemt: 'hij (Macbeth) had ook geen voornaam'. Er kan veel worden gezegd over de achterstelling van vrouwen in onze wereld, maar we moeten niet overdrijven.

Dan, terwijl de drie zich vragen blijven stellen over vrouwen, ambitie en bekende ambitieuze vrouwen, en terwijl er broeken en rokken worden voorgebonden en wenkbrauwen worden getekend, begint langzaam het verhaal van *Macbeth* vorm te krijgen. De drie spelen om beurten Macbeth, de Lady en Banquo, de vriend van Macbeth.

## **Prachtige Macbeth**

Kouwenhoven is een prachtige Macbeth. Wantrouwend, twijfelend, dan weer opgetogen. Vooral bij haar kan je zien hoe Macbeth er vanuit het perspectief van de Lady mogelijk uitzag. Het is buitengewoon knap hoe in de speelstijl van Discordia, met steeds terzijdes en uit de scène stappen, Kouwenhoven er in slaagt Macbeth volkomen geloofwaardig te maken. Haar dolksce ne is stil makend goed en als ze met haar echtgenote praat, op dat moment Prein die iets langer is dan zij en daardoor overheersend, zie je Macbeth als het ware van binnenuit vorm krijgen.

Teeuwen is charmant als Banquo, de natuurliefhebber, en buitengewoon grappig als Macbeth in de

feestscène, als ze de geest van Banquo gewaar wordt. Als het haar beurt is om de Lady te spelen gebruikt ze, om haar man te overtuigen, woorden van Portia, uit *Julius Caesar*.

### **Feministisch standpunt**

Prein is degen die vooral het feministische standpunt blijft opzoeken. Waarom moesten al die Shakespeareaanse heldinnen dood? Niet alleen Lady Macbeth, maar ook Desdemona en Ophelia bijvoorbeeld en in later tijden iconische personages als Hedda Gabler. Wat zou er zijn gebeurd als die allemaal waren blijven leven? Zou de wereld er dan niet heel anders uit hebben gezien?

Aan het eind komt de enige man in het gezelschap, Jan Joris Lamers, achter het decor vandaan en reciteert, precies op het juiste moment, een prachtige tekst van de Poolse dichteres Wislawa Szymborska, ook al een uiterst krachtige vrouw.

Wat naast het lichte, laconieke en toch geloofwaardige en soms heel indrukwekkende spel opvalt, is het taalgebruik. Shakespeare stopt heel veel dieren in zijn tekst en deze versie van Discordia legt daar op prettige wijze nadruk op. Interessant zijn ook andere bronnen die worden gebruikt, zoals Machiavelli, die door Lady Macbeth als raadgever wordt beschouwd. In de discussies wordt taal gebruikt die soms een beetje ouderwets aandoet, maar vooral een erudiete, genuanceerde en intelligente indruk maakt. Ondanks de chaos en verwarring soms, is deze voorstelling van Maatschappij Discordia verfrissend en zeer aangenaam.